

Svetopisemski maraton 2023

Kateheza za družine z osnovnošolskimi otroki

Geslo: »Le pogum! Vstani!« (Mr 10,49)

Priprava prostora

Otroke povabite, da prinesejo svoje Sveto pismo. Če nimajo svojega Svetega pisma, prinesejo družinsko Sveto pismo in ga položijo na lep prt. Poiščejo še svečko. Pred pričetkom kateheze lahko zapojete še eno pesem, ki jo otroci radi prepevajo.

1. **Molitev:** Dobri Jezus, ko si hodil po zemlji, si ozdravljal in delil dobrote. Tudi danes potrebujemo tvojo pomoč in se obračamo nate, saj nam moreš pomagati. Prosim te ... (v tišini izrečem svojo prošnjo).
2. **Branje Mr 10,46-52 po vlogah:**

pripovedovalec
Jezus
Bartimaj
množica

3. **Kateheza (s temi ali podobnimi besedami):**

Ste že videli človeka, ki hodi naokrog z belo palico? Zakaj z belo? Ker je to razpoznavni znak za slepe. Palica jim služi, da otipljejo pot in ovire na njej. Danes v posebnih ustanovah skrbijo za usposabljanje slepih za življenje. Včasih pa so bili prepuščeni sebi in dobroti ali brezbriznosti ljudi okrog njih. Mnogi so se preživljali tako, da so beračili. Tako jim je bilo še težje. Ne samo da niso videli vsega, kar mi vidimo, tudi delati niso mogli. Odvisni so bili od tega, kar so jim dali ljudje. Večkrat so bili lačni.

Takšen je bil Bartimaj iz Jerihe v Sveti deželi. Ko se je rodil, so bili starši zelo veseli. Toda, ko se je začel plaziti okrog, se je zaletaval v zid ali v premete pred sabo. Starši so z žalostjo spoznali, da je slep. Tako se ni mogel z drugimi otroki poditi okrog po dvoriščih in brcati iz cunj povezano žogo. Lahko pa je hodil z otroki na pašo in skrbel za njihovo ovco. Poznala ga je in ubogala njegov glas. Imel je še štiri brate in sestro, ki so vsi videli. Ko so odrasli, so se poročili in odšli na nove domove.

*Le pogum,
vstani* (Mr 10,49)

Umrla sta oče in mati. Bratje in sestra so se trudili, da nahranijo svoje družine. Veliko je bilo treba dajati državi, kralj in velikaši so živeli razkošno na žuljih ljudstva. Bartimaj je moral prositi miloščino, da je preživel. Nerad je pristal na to. Sedel je kraj poti, ki pelje iz Jerihe v Jeruzalem, ker so po tej poti hodili trgovci in po njej so na praznike romali v Jeruzalem. Prazniki so bili zanj sreča. Trikrat ali štirikrat na leto so se družine odpravile v Jeruzalem. Takrat so mu v glinasto skledico navrgli toliko, da se je prebil skozi dneve, ko je bila cesta večinoma prazna. Ko so na romanje odrinili njegovi sosede, so ga vzeli s seboj. Prazniki v Jeruzalemu so mu bili balzam za dušo.

Tedne pred romanjem na pasho je cesta samevala. Le kakšen trgovec je šel mimo in mu navrgel nekaj drobiža. Bartimaj je željno čakal živahnega vrvenja procesij proti Jeruzalemu. Nekega dne pa se je zgodilo, kar smo prebrali v evangeliju. Cesta je oživela in Bartimajevo srce je poskočilo. Spet se bo njegova glinena skodelica napolnila s kovanci in v veselem praznovanju pashe bo pozabil na svoje beraške dni.

4. Dramatizacija:

Navodila:

Bartimaj je lahko en otrok. Vendar je možno tudi, da so to vsi, da vsak podoživi srečanje z Jezusom. Otroci, zdaj boste vi slepi Bartimaji. Posedite se tako, kot da sedite ob robu ceste. Imejte kos oblačila samo ogrnjen. Vsak bo imel skodelico pred seboj. Zvezal/a vam bom oči. Vsak naj prosi mimoidoče za nekaj drobiža.

Starši, odrasli boste množica. Hodili boste mimo Bartimajev in jim dajali miloščino. Potem začnete klicati »Jezus! Jezus!«

Bartimaji: Kaj slišim? Je to res Jezus? Kaj je res on tukaj?! Veliki prerok?! Čudodelnik?! ... Saj on me lahko ozdravi! Ješua, Davidov sin, usmili se me!

Odrasli: Utihni! Kaj se dereš kot sraka!

Bartimaji: Jezus, Davidov sin, usmili se me! Davidov sin, usmili se me! Davidov sin, usmili se me!

Jezus: Pokličite ga!

Odrasli: Le pogum, vstani, kliče te!

Bartimaji skočijo pokonci, odvržejo ogrnjena oblačila in pohitijo k Jezusu.

Jezus (vsakemu od njih): Kaj hočeš, da ti storim?

Bartimaji (vsak od njih): Rabuni, da bi spregledal/a!

Jezus: Pojdi, tvoja vera te je rešila!

Jezus mu / ji odveže trak od oči in vsi grede za Jezusom.

5. Pogovor (vodi ga nekdo od staršev ali drugih odraslih):

Ko slepi sedeli kraj ceste, kako ste se počutili? Kaj ste si najbolj želeli? Kaj ste začutili, ko ste slišali, da ljudje kličejo Jezusa? Ko ste sami klicali Jezusa, ali ste bili prepričani, da vas bo slišal? Kako ste se pa počutili, ko so vam ljudje rekli: »Le pogum, vstani, kliče te?«. Kako pa vam je bilo, ko ste stali pred Jezusom in vam je rekel: »Kaj hočeš, da ti storim?«. Ko ste rekli: »Rabuni, da bi spregledal/a!«, ali ste verjeli, da bo to storil? Kako je bilo, ko se je iz teme začelo svetlikati, ko so se pokazale barve, ko ste zagledali pred seboj Jezusa? In druge ljudi, nebo, sonce, drevesa ...? Zdaj hodite z Jezusom. Kako je hoditi z njim? Kaj se pogovarjate z njim? Povejte nekaj od tega, kar govorite Jezusu!

6. Molitev

Molitev bo to, kar bodo povedali iz svojega pogovora z Jezusom.